

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 19. april 2023
(OR. en)**

**2021/0201 (COD)
LEX 2224**

**PE-CONS 75/1/22
REV 1**

**CLIMA 694
ENV 1341
AGRI 735
FORETS 143
ONU 143
CODEC 2088**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2018/841 FOR SÅ VIDT ANGÅR
ANVENDELSESOMRÅDET, FORENKLING AF RAPPORTERINGS- OG
OVERHOLDELSESREGLER OG FASTSÆTTELSE AF MEDLEMSSTATERNES
MÅL FOR 2030, OG OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2018/1999
FOR SÅ VIDT ANGÅR FORBEDRING AF OVERVÅGNING, RAPPORTERING,
SPORING AF FREMSKRIDT OG REVISION**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/...

af 19. april 2023

om ændring af forordning (EU) 2018/841

for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af rapporterings- og overholdelsesregler

og fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030,

og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af

overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 192.

² EUT C 301 af 5.8.2022, s. 221.

³ Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.3.2023.

- (1) Parisaftalen, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) ("Parisaftalen"), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimaaføalen den 13. november 2021, hvor UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre end en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.

- (2) Den globale rapport fra 2019 om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) indeholder den seneste videnskabelige evidens for det igangværende globale tab af biodiversitet. Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv ("EU's biodiversitetsstrategi for 2030") øger Unionens ambition om at beskytte og genoprette biodiversiteten og velfungerende økosystemer. Skove og sunde jorde har ekstremt stor betydning for biodiversitet, men også for rensning af luft og vand, kulstofbinding og -lagring samt leveringen af bæredygtigt dyrkede og langtidsholdbare træprodukter. Skovenes art og funktion varierer meget i hele Unionen, idet visse skovtyper er mere sårbare over for klimaændringer på grund af direkte virkninger såsom tørke, temperaturbetinget skovforringelse eller ændringer i tørhed. Skovrydning og skovforringelse medvirker til den globale klimakrise, fordi de øger drivhusgasemissionerne, bl.a. gennem dermed forbundne skovbrande, hvilket fører til permanent fjernelse af kulstofdræn, mindske af de berørte områders modstandsdygtighed over for klimaændringer og en væsentlig reduktion af deres biodiversitet.

Organisk kulstof i jorden og kulstofpuljer af dødt ved, hvoraf meget bidrager til kulstofpuljen i jorden, er også særligt relevante inden for en række rapporteringskategorier, både for klimaindsatsen og for beskyttelse af biodiversiteten. Det anerkendes både i Kommissionens meddelelse af 16. juli 2021 om en ny EU-skovstrategi for 2030 ("EU's nye skovstrategi for 2030") og Kommissionens meddelelse af 17. november 2021 om EU's jordbundsstrategi for 2030 – Udnyttelse af fordelene ved en sund jordbund for mennesker, fødevarer, natur og klima ("EU's jordbundsstrategi for 2030"), at der er behov for at beskytte og forbedre kvaliteten af skove og jordøkosystemer i Unionen og for at tilskynde til styrkede bæredygtige forvaltningsmetoder, der kan fremme kulstofbinding og styrke skoves og jordes modstandsdygtighed i lyset af klima- og biodiversitetskriserne. Tørvemoser er det største jordbaserede lager af organisk kulstof, og forbedring af forvaltningen og beskyttelsen af tørvemoser er et vigtigt aspekt, der bidrager til modvirkning af klimaændringer og til beskyttelse af biodiversiteten og jorden mod erosion.

- (3) Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt ("den europæiske grønne pagt") danner udgangspunkt for opfyldelsen af Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119¹. Den kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og fastlægger en ny vækststrategi, der har til formål at omdanne Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Samtidig rummer denne overgang kønsligestillingsaspekter samt særlige indvirkninger på visse ugunstigt stillede og sårbare grupper såsom ældre, personer med handicap og personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund. Det skal derfor sikres, at omstillingen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (4) Håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i den europæiske grønne pagt. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt¹ til, at den nødvendige overgang til et klimaneutralt samfund sker senest i 2050, og erklærede i sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen, at der er tale om en klima- og miljøkrise². Den europæiske grønne pagts nødvendighed og værdi er kun blevet større i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed og økonomiske velfærd.
- (5) Det er vigtigt at sikre, at de foranstaltninger, der træffes for at opfylde målene i denne forordning, forfølges i overensstemmelse med målet om at fremme bæredygtig udvikling, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), under hensyntagen til FN's mål for bæredygtig udvikling, Parisaftalen og princippet om ikke at gøre væsentlig skade, hvor det er relevant, jf. artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852³.
- (6) Unionen forpligtede sig til at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 i det ajourførte nationalt bestemte bidrag, der blev forelagt UNFCCC's sekretariat den 17. december 2020.

¹ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

² EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (7) Gennem vedtagelsen af forordning (EU) 2021/1119 har Unionen i lovgivningen fastsat målet om at opnå en balance mellem menneskeskabte emissioner i hele økonomien fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser internt i Unionen senest i 2050 og, hvor det er relevant, at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissionerne (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030. Alle økonomiske sektorer forventes at bidrage til at opnå dette mål, herunder sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug ("LULUCF"). For at sikre, at der gøres en tilstrækkelig indsats for afbødning i andre sektorer frem til 2030, er bidraget fra nettooptag til Unionens 2030-klimamål begrænset til 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter. I forbindelse med forordning (EU) 2021/1119 bekræftede Kommissionen i en tilsvarende erklæring sin hensigt om at fremsætte forslag til en revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841¹ i overensstemmelse med ambitionen om at øge nettokulstofoptaget til mere end 300 mio. ton CO₂-ækvivalenter i LULUCF-sektoren senest i 2030.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- (8) For at bidrage til den øgede ambition om at reducere nettodrivhusgasemissionerne fra mindst 40 % til mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne og for at sikre, at LULUCF-sektoren yder et bæredygtigt og forudsigeligt langsigtet bidrag til Unionens mål om klimaneutralitet, bør der fastsættes bindende mål for stigningen i nettooptag af drivhusgasser for hver medlemsstat i LULUCF-sektoren i perioden fra 2026 til 2030, hvilket resulterer i et mål på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter i nettooptag for Unionen som helhed i 2030. I den metode, der anvendes til at fastsætte de nationale mål for 2030, bør der tages hensyn til forskellen mellem Unionens mål og de gennemsnitlige drivhusgasemissioner og -optag i 2016, 2017 og 2018, som hver enkelt medlemsstat har rapporteret i dens 2020-indgivelse, og de nuværende modvirkningsresultater i LULUCF-sektoren bør afspejles sammen med hver medlemsstats andel af det forvaltede areal i Unionen under hensyn til den pågældende medlemsstats kapacitet til at forbedre sine resultater i sektoren via arealforvaltningspraksis eller ændringer i arealanvendelsen, som gavner klimaet og biodiversiteten. En overopfyldelse fra medlemsstaternes side vil bidrage yderligere til at opfylde Unionens klimamål.

- (9) De bindende mål for det øgede ambitionsniveau for nettodrivhusgasemissioner og -optag bør fastsættes for hver medlemsstat ved et lineært forløb. Forløbet bør starte i 2022 ved det gennemsnit af drivhusgasemissioner, der er rapporteret af den pågældende medlemsstat i 2021, 2022 og 2023, og slutte i 2030 ved det mål, der er fastsat for den pågældende medlemsstat. For i fællesskab at nå Unionens 2030-mål, samtidig med at der tages hensyn til udsvinget i drivhusgasemissioner og -optag fra år til år i LULUCF-sektoren, er det hensigtsmæssigt, at der for hver medlemsstat fastsættes en forpligtelse til at nå en sum af nettodrivhusgasemissioner og -optag for perioden fra 2026 til 2029 ("budgettet for 2026-2029") ud over det nationale mål for 2030.

- (10) De regnskabsregler, der er fastsat i artikel 6, 7, 8 og 10 i forordning (EU) 2018/841, havde til formål at fastslå det omfang, hvori afbødning i LULUCF-sektoren kunne bidrage til Unionens 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissioner på 40 %, som ikke omfattede LULUCF-sektoren. For at forenkle de lovgivningsmæssige rammer for denne sektor finder de nuværende regnskabsregler ikke anvendelse efter 2025, og medlemsstaternes overholdelse af de nationale regler bør verificeres på grundlag af rapporterede drivhusgasemissioner og -optag. Dette ville sikre metodologisk overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹, med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842² og med det nye mål for reduktion af nettodrivhusgasemissionerne på mindst 55 %, som også omfatter LULUCF-sektoren.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

- (11) Den 16. juni 2022 vedtog Rådet en henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet¹, hvori det fremhæver behovet for ledsageforanstaltninger og for at lægge særlig vægt på at støtte de regioner, industrier, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, arbejdstagere, husholdninger og forbrugere, som vil stå over for de største udfordringer. Denne henstilling tilskynder medlemsstaterne til at overveje en række foranstaltninger inden for beskæftigelse og omstillinger på arbejdsmarkedet, jobskabelse og iværksætteri, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, offentlige udbud, systemer for beskatning og sociale beskyttelse, basale tjenester og boliger samt, blandt andet med henblik på at styrke ligestillingen mellem kønnene og uddannelse.
- (12) I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for LULUCF-sektoren i hver medlemsstat, og den omstændighed, at medlemsstaterne skal øge deres indsats for at nå deres nationale bindende mål, bør medlemsstaterne stadig have en række fleksibilitetsmuligheder til rådighed, herunder handelsoverskud til en mindstepris og udvidelse af den skovspecifikke fleksibilitet, samtidig med at målenes miljømæssige integritet respekteres.

¹ Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35).

- (13) Alternative bestemmelser vedrørende naturlige forstyrrelser (abiotiske og biotiske) såsom brande, skadedyr, sygdomsudbrud, storme og ekstreme oversvømmelser bør med henblik på at imødegå usikkerheder som følge af naturlige processer i LULUCF-sektoren være tilgængelige i 2032 for medlemsstater, der har gjort deres yderste for at tage hensyn til enhver holdning fra Kommissionen rettet til dem i forbindelse med korrigerende foranstaltninger, der blev indført ved denne ændringsforordning, såfremt de har udtømt alle andre fleksibilitetsmuligheder, som de har til rådighed, har truffet passende foranstaltninger for at mindske deres arealers sårbarhed over for sådanne forstyrrelser, og at Unionens 2030-mål for LULUCF-sektoren er nået.

- (14) Desuden bør der tages hensyn til klimaændringernes diffuse og langsigtede virkninger i modsætning til naturlige forstyrrelser, som i det væsentlige er mere midlertidige og geografisk afgrænsede. Dette bør også gøre det muligt at tage hensyn til følgevirkningerne af tidligere forvaltningsforanstaltninger, der er forbundet med en andel af organisk jord på forvaltede arealer, som i nogle få medlemsstater er usædvanligt høj i forhold til EU-gennemsnittet. De uudnyttede kompensationsbeløb, der er til rådighed i henhold til bilag VII i perioden 2021 til 2030, bør stilles til rådighed til dette formål på grundlag af dokumentation for Kommissionen fra de berørte medlemsstater på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige viden og objektive, målbare og sammenlignelige indikatorer, såsom tørhedsindekset som omhandlet i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse i de lande, der er ramt af alvorlig tørke og/eller ørkendannelse, navnlig i Afrika¹, defineret som forholdet mellem den gennemsnitlige årlige nedbørsmængde og den gennemsnitlige årlige fordampning. En fordeling bør laves mellem medlemsstaterne i lyset af den forelagte dokumentation og på grundlag af forholdet mellem den mængde på 50 mio. ton CO₂-ækvivalenter, der er til rådighed, og den samlede kompensationsmængde, som disse medlemsstater har anmodet om.

¹ EFT L 83 af 19.3.1998, s. 3.

- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i forordning (EU) 2018/841 om fastsættelse af de årlige drivhusgasemissioner og -optag for hvert år i perioden fra 2026 til 2029 fastsat på grundlag af et lineært forløb, der udmunder i 2030-målet for medlemsstaterne, og for vedtagelse af detaljerede regler for metoden til dokumentation vedrørende langsigtede virkninger af klimaændringer, som ligger uden for medlemsstaternes kontrol, og vedrørende virkningerne af en usædvanlig stor andel af organisk jord bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (16) Reglerne for forvaltning bør fastsættes på en måde, der fremmer en tidlig indsats for at nå Unionens mellemliggende klimamål for 2030 og Unionens mål om klimaneutralitet for hele økonomien efter forløbet for årene 2026 til 2029, der blev indført ved denne ændringsforordning. De principper, der er fastlagt i forordning (EU) 2018/842, bør finde tilsvarende anvendelse med en multiplikator, der beregnes på følgende måde: 108 % af forskellen mellem en medlemsstats budget for 2026-2029 og de tilsvarende rapporterede nettooptag lægges til det tal, som den pågældende medlemsstat rapporterer for 2030. Desuden bør der tages hensyn til et eventuelt underskud, som hver medlemsstat har akkumuleret frem til 2030, når Kommissionen forelægger forslag vedrørende perioden efter 2030.

¹ Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (17) Unionen og medlemsstaterne er parter i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet¹ ("Århuskonventionen"). Offentlig kontrol og adgang til klage og domstolsprøvelse er væsentlige elementer i Unionens demokratiske værdier og redskaber til at varetage retsstatsprincippet.
- (18) For at muliggøre en hurtig og effektiv indsats, hvis Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt hen imod sit 2030-mål under hensyntagen til forløbet, budgettet for 2026-2029 og fleksibiliteten i henhold til denne forordning, bør der anvendes en mekanisme til korrigerende foranstaltninger for at hjælpe den pågældende medlemsstat med at komme tilbage på forløbet imod 2030 ved at sikre, at der træffes yderligere foranstaltninger, der fører til et øget nettooptag af drivhusgasser.

¹ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

- (19) Drivhusgasopgørelserne vil blive forbedret gennem større brug af overvågningsteknologi og bedre viden. For de medlemsstater, der forbedrer deres metode til at beregne emissioner og optag, bør der indføres et koncept for metodologisk justering. Følgende spørgsmål kan f.eks. udløse en metodologisk justering: ændringer i rapporteringsmetoder, nye data eller korrektioner af statistiske fejl, medtagelse af nye kulstofpuljer eller -gasser, genberegning af historiske skøn baseret på ny videnskabelig dokumentation i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006, medtagelse af nye rapporteringselementer og forbedret overvågning af naturlige forstyrrelser. En metodologisk justering bør lægges til den pågældende medlemsstats drivhusgasopgørelsesdata for at neutralisere virkningen af ændringerne i metoden på vurderingen af den kollektive opfyldelse af Unionens 2030-mål med henblik på at respektere den miljømæssige integritet.
- (20) I Europa anvendes nationale skovopgørelser til at tilvejebringe oplysninger til vurdering af skovøkosystemtjenester. Overvågningssystemet for skovopgørelser varierer fra land til land, da hvert land har sit eget skovopgørelsessystem med sin egen metode. Den nye EU-skovstrategi for 2030 understreger behovet for strategisk skovplanlægning i alle medlemsstater baseret på pålidelig overvågning og data, gennemsigtig forvaltning og koordineret udveksling på EU-plan. Med henblik herpå har Kommissionen meddelt, at den agter at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag om oprettelse af en EU-dækkende integreret skovovervågningsramme.

- (21) For at ændre og supplere ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/1999 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår supplerende regler til forordning (EU) 2018/841 for at fastsætte regler for registrering og korrekt udførelse af operationer i det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 40 i forordning (EU) 2018/1999, og for så vidt angår ændring af del 3 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999 ved at ajourføre listen over kategorier i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (22) I Kommissionens meddelelse af 17. september 2020 om styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 skitserede Kommissionen forskellige veje og politiske muligheder for at nå Unionens øgede klimamål for 2030. Den understregede, at opnåelse af klimaneutralitet vil kræve en betydelig intensivering af Unionens indsats i alle økonomiens sektorer. Kulstofdræn spiller en afgørende rolle i omstillingen til klimaneutralitet i Unionen, og navnlig landbrugs-, skovbrugs- og arealanvendelsessektorerne yder et vigtigt bidrag i den forbindelse. Hvis Kommissionen foretager en vurdering af anvendelsen af forordning (EU) 2018/841 som led i den revision, der indføres ved denne ændringsforordning, og udarbejder en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, bør den omfatte de nuværende tendenser og fremtidige fremskrivninger af emissioner af drivhusgasser fra landbruget på den ene side og af emissioner og optag af drivhusgasser fra dyrkede arealer, græsarealer og vådområder på den anden side og undersøge reguleringsmæssige muligheder for at sikre, at de er i overensstemmelse med målet om at opnå langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne i alle sektorer af økonomien i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet og de mellemliggende klimamål. Desuden bør Kommissionen være særligt opmærksom på virkningerne af skovenes aldersstruktur, herunder når disse virkninger er forbundet med specifikke krigstids- eller efterkrigsomstændigheder, på en videnskabeligt robust, pålidelig og gennemsigtig måde og med henblik på at sikre skovenes modstandsdygtighed og tilpasningsevne på lang sigt.

Under hensyntagen til vigtigheden af, at hver sektor yder et rimeligt bidrag og det forhold, at omstillingen til klimaneutralitet kræver ændringer på tværs af hele det politiske spektrum og en kollektiv indsats fra alle sektorer i økonomien og samfundet, som fremhævet i den europæiske grønne pagt, bør Kommissionen, hvor det er relevant, fremsætte lovgivningsmæssige forslag, der fastsætter rammen for perioden efter 2030.

- (23) De forventede menneskeskabte ændringer i drivhusgasemissioner og optag i hav- og ferskvandsmiljøer kan være betydelige og forventes at variere i fremtiden som følge af ændringer i anvendelsen gennem f.eks. planlagte udvidelser af offshoreenergi, den potentielle forøgelse af akvakulturproduktionen og det stigende niveau af naturbeskyttelse, der er nødvendigt for at opfylde målene i EU's biodiversitetsstrategi for 2030. Disse emissioner og optag er i øjeblikket ikke medtaget i standardrapporteringstabellerne til UNFCCC. Når rapporteringsmetoden er vedtaget, kan Kommissionen overveje at rapportere om status, gennemførlighed af analyser og virkningen af at udvide rapporteringen til hav- og ferskvandsmiljøer på grundlag af den seneste videnskabelige dokumentation for disse strømme, når revisionen indføres ved nærværende ændringsforordning.

- (24) For at nå målet om klimaneutralitet senest i 2050 og sigte mod at opnå negative emissioner derefter er det yderst vigtigt, at drivhusgasoptag i Unionen løbende øges, samtidig med at de opretholder deres permanente karakter. Tekniske løsninger såsom bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring ("BECCS") samt naturbaserede løsninger til opsamling og lagring af CO₂-emissioner kan være nødvendige, hvor det er relevant. Navnlig er det nødvendigt, at individuelle landbrugere, jord- og skovejere eller skovforvaltere tilskyndes til at lagre mere kulstof på deres jord og i deres skove og i den forbindelse prioritere økosystembaserede tilgange og biodiversitetsvenlige metoder, f.eks. skovbrugsdrift tæt på naturen, braklægning, skovrejsning, genopretning af skovenes kulstoflagre, udvidelse af skovlandbrugsdækning, kulstofbinding i jorden og genopretning af vådområder samt andre innovative løsninger. Sådanne incitamenter forbedrer modvirkningen af klimaændringer og den overordnede emissionsreduktion på tværs af sektorer i bioøkonomien, herunder gennem anvendelse af bæredygtige høstede træprodukter, under fuld overholdelse af økologiske principper, der bidrager til biodiversitet og den cirkulære økonomi. Det bør være muligt at overveje at indføre en proces for medtagelse af bæredygtige kulstoflagringsprodukter under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/841 i forbindelse med den revision, der indføres ved nærværende ændringsforordning, for at sikre overensstemmelse med Unionens andre miljømål samt IPCC-retningslinjerne.

- (25) I betragtning af betydningen af at yde finansiel støtte til jordejere og skovforvaltere for at nå de mål, der er fastsat i denne ændringsforordning, bør Kommissionen, når den vurderer udkastene til ajourføringer af de senest meddelte integrerede nationale energi- og klimaplaner i henhold til forordning (EU) 2018/1999, sikre, at den finansielle støtte, herunder den relevante andel af indtægterne fra auktioneringen af EU ETS-kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF, og som anvendes til LULUCF, rettes mod politikker og foranstaltninger, der er skræddersyet til at nå medlemsstaternes budgetter og mål som fastsat i denne ændringsforordning. Kommissionen bør i sin vurdering lægge særlig vægt på fremme af økosystembaserede tilgange og behovet for at sikre, at yderligere optag af drivhusgasser forbliver permanent, under hensyntagen til eksisterende lovgivning.
- (26) Fastsættelsen af Unionens 2030-mål er baseret på opgørelsesdata indberettet af medlemsstaterne for 2016, 2017 og 2018. De indsendte opgørelsesrapporters robusthed er af stor betydning. De metoder, som medlemsstaterne anvender, bør derfor verificeres, hvis nettooptagene er faldet betydeligt for årene 2016, 2017 og 2018. I overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed og for at øge tilliden til de fremskridt, der gøres med rapporteringen, bør resultaterne af disse verifikationer gøres offentligt tilgængelige. På grundlag af disse verifikationer bør Kommissionen, hvor det er relevant, fremsætte forslag for at sikre, at Unionen fortsat er på rette vej til at opfylde sit mål om et nettooptag på 310 mio. ton.

- (27) Med henblik på at fastsætte et forløb for medlemsstaternes nettooptag af drivhusgasser for perioden fra 2026 til 2029 bør Kommissionen foretage en samlet revision for at verificere dataene i drivhusgasopgørelserne for 2021, 2022 og 2023. Til dette formål bør der foretages en samlet revision i 2025 ud over de samlede revisioner, som Kommissionen skal foretage i 2027 og 2032 i henhold til artikel 38 i forordning (EU) 2018/1999.
- (28) Værdierne for hver medlemsstat for trækronedækningsgrad i bilag II til forordning (EU) 2018/841 bør tilpasses til de værdier, der indberettes til UNFCCC, eller forventede ajourføringer af disse værdier.

- (29) Som følge af indførelsen af de rapporteringsbaserede mål som resultat af denne ændringsforordning skal drivhusgasemissionerne og optagene estimeres med en højere grad af nøjagtighed. Ifølge EU's biodiversitetsstrategi for 2030, Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om en jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system, den nye EU-skovbrugsstrategi for 2030, EU's jordbundsstrategi for 2030, Kommissionens meddelelse af 15. december 2021 om bæredygtige kulstofkredsløb, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001¹ som revideret og Kommissionens meddelelse af 24. februar 2021 om Opbygning af et klimarobust Europa – den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer skal overvågningen af jordarealer forbedres for at bidrage til at beskytte og øge modstandsdygtigheden for naturbaserede kulstofoptag i hele Unionen. Overvågningen og rapporteringen af emissioner og optag skal opgraderes, såfremt det er relevant, ved hjælp af avancerede teknologier, der er tilgængelige under EU-programmer, f.eks. Copernicus, og de digitale data, der indsamles under den fælles landbrugspolitik, ved anvendelse af den dobbelte omstilling med grøn og digital innovation.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (30) Der bør indføres kortlægnings- og tilsynsbestemmelser, både i marken og overvågning via telemåling, for at give medlemsstaterne mulighed for geografisk eksplicite oplysninger til at identificere prioriterede områder, som har potentiale til at bidrage til klimaindsatsen. Som led i en generel forbedring af overvågning, rapportering og verifikation bør arbejdet også fokusere på at harmonisere og forfine databaser over aktivitets- og emissionsfaktorer for at forbedre drivhusgasopgørelserne.
- (31) Målene for denne forordning, nemlig tilpasningen, i lyset af den forordning (EU) 2021/1119, af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende LULUCF sektoren, der bidrager til opnåelse af målene i Parisaftalen og opfyldelse af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner for perioden fra 2021 til 2030, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål.
- (32) Forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/1999 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2018/841 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler vedrørende:

- a) medlemsstaternes forpligtelser for sektoren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug ("LULUCF"), som bidrager til opnåelse af målsætningerne i Parisaftalen og opfyldelse af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for perioden fra 2021 til 2025
- b) regnskabsføring af drivhusgasemissioner og -optag fra LULUCF-sektoren og kontrol af medlemsstaternes opfyldelse af de i litra a) omhandlede forpligtelser i perioden fra 2021 til 2025
- c) et Unionsmål for 2030 for nettooptag af drivhusgasser i LULUCF-sektoren
- d) målene for nettooptag af drivhusgasser i LULUCF-sektoren for medlemsstaterne for perioden fra 2026 til 2030."

2) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, til denne forordning og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999*, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder i perioden fra 2021 til 2025:
 - a) arealanvendelse rapporteret som dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer, der er omlagt til skovarealer ("nyplantede arealer")
 - b) arealanvendelse rapporteret som skovarealer omlagt til dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer ("ryddede arealer")
 - c) arealanvendelse rapporteret som et af følgende ("forvaltede dyrkede arealer"):
 - i) dyrkede arealer, der bevares som dyrkede arealer
 - ii) græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer omlagt til dyrkede arealer
 - iii) dyrkede arealer omdannet til vådområder, bebyggelse eller andre arealer

- d) arealanvendelse rapporteret som et af følgende ("forvaltede græsarealer"):
 - i) græsarealer, der bevares som græsarealer
 - ii) dyrkede arealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer omlagt til græsarealer
 - iii) græsarealer omlagt til vådområder, bebyggelse eller andre arealer
- e) arealanvendelse rapporteret som skovarealer, der bevares som skovarealer ("forvaltede skovarealer")
- f) hvis en medlemsstat har meddelt Kommissionen, at den har til hensigt at medtage forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for dens forpligtelser i henhold til nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, senest den 31. december 2020, rapporteres arealanvendelsen som et af følgende ("forvaltede vådområder"):
 - vådområder, der bevares som vådområder
 - bebyggelse eller andre arealer omlagt til vådområder
 - vådområder omlagt til bebyggelse eller andre arealer.

2. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, til denne forordning og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier eller sektorer på medlemsstaternes områder i perioden fra 2026 til 2030:
- a) skovarealer
 - b) dyrkede arealer
 - c) græsarealer
 - d) vådområder
 - e) bebyggelse
 - f) andre arealer
 - g) høstede træprodukter
 - h) andet

- i) atmosfærisk deposition
- j) kvælstofudvaskning og afstrømning.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1)."

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 9) affattes således:

"9) "naturlige forstyrrelser": alle ikke-menneskeskabte begivenheder eller omstændigheder, som forårsager betydelige emissioner i LULUCF-sektoren, og hvis opståen den pågældende medlemsstat ikke har indflydelse på, og hvis virkninger for emissionerne medlemsstaten objektivt set er ude af stand til væsentligt at begrænse, selv efter at de er indtruffet".

b) Følgende nr. tilføjes:

"11) "klimaændringer": en ændring af klimaet, der direkte eller indirekte kan tilskrives menneskelige aktiviteter, som ændrer sammensætningen i jordens atmosfære, og som supplerer den naturlige klimavariabilitet, der iagttages gennem sammenlignelige tidsrum."

4) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Forpligtelser og mål

1. For perioden fra 2021 til 2025 og under hensyntagen til den i artikel 12, 13 og 13a fastsatte fleksibilitet sikrer hver medlemsstat, at drivhusgasemissionerne ikke overstiger drivhusgasoptagene, beregnet som summen af de samlede emissioner og samlede optag på dens område i alle de i artikel 2, stk. 1, omhandlede arealopgørelseskategorier.
2. Unionens 2030-mål for nettooptag af drivhusgasser er 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som en sum af værdierne af medlemsstaternes nettoemissioner og -optag af drivhusgasser i 2030 som fastsat i kolonne D i bilag IIa og baseres på gennemsnittet af deres drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018, som blev indberettet i 2020.

3. Hver medlemsstat sikrer under hensyntagen til den i artikel 12 og 13b fastsatte fleksibilitet, at den årlige sum af drivhusgasemissioner og -optag på dens område og i alle de i artikel 2, stk. 2, litra a)-j), omhandlede arealrapporteringskategorier, der er rapporteret for 2030 i de drivhusgasopgørelsesdata, der er indsendt i 2032, sammenholdt med gennemsnittet af dens drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018, som forelagt i 2032, ikke overstiger det mål, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i kolonne C i bilag IIa.
4. Hver medlemsstat sikrer, at summen af forskellene mellem følgende litra for hvert år i perioden fra 2026 til 2029 ikke overstiger budgettet for 2026-2029:
 - a) dens drivhusgasemissioner og -optag på dens område og i alle de i artikel 2, stk. 2, litra a) -j), omhandlede arealrapporteringskategorier, og
 - b) den gennemsnitlige værdi af dens drivhusgasopgørelsesdata for årene 2021, 2022 og 2023, som forelagt i 2032.

Budgettet for 2026-2029 defineres som summen af forskellene for hvert år i perioden fra 2026 til 2029 for den pågældende medlemsstat mellem:

- a) årlige grænseværdier for drivhusgasemissioner og -optag for disse år, der er fastsat på grundlag af et lineært forløb frem mod 2030, og
- b) den gennemsnitlige værdi for dens drivhusgasopgørelsesdata for årene 2021, 2022 og 2023, som forelagt i 2025.

En medlemsstats lineære forløb begynder i 2022 ved den gennemsnitlige værdi for drivhusgasopgørelsesdata for 2021, 2022 og 2023 og har som sit slutpunkt for 2030 den værdi, der fås ved at lægge den værdi, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i kolonne C i bilag IIa, til den gennemsnitlige værdi for drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018.

Budgettet for 2026-2029 fastlægges på grundlag af de drivhusgasopgørelsesdata, der indberettes i 2025, og overholdelsen af dette budget vurderes på grundlag af de drivhusgasopgørelsesdata, der indberettes i 2032.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de årlige grænseværdier baseret på det lineære forløb for nettooptag af drivhusgasser for hver medlemsstat for hvert år i perioden fra 2026 til 2029 udtrykt i ton CO₂-ækvivalenter. Disse nationale forløb baseres på de gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2021, 2022 og 2023, som indberettes af hver medlemsstat.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 16a. Med henblik på disse gennemførelsesretsakter foretager Kommissionen en samlet revision af de seneste nationale opgørelsesdata, som medlemsstaterne har indsendt i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999.

6. Når medlemsstaterne vedtager politikker til opfyldelse af deres forpligtelser, mål og budgetter som omhandlet i denne artikel, tager de hensyn til behovet for at sikre en rimelig og socialt retfærdig omstilling for alle. Kommissionen kan udstede retningslinjer for at støtte medlemsstaterne i denne henseende."

5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Hver medlemsstat udarbejder og opretholder regnskaber, som nøjagtigt afspejler emissioner og optag i forbindelse med de i artikel 2 omhandlede arealopgørelseskategorier. Medlemsstaterne sikrer, at deres regnskaber og andre data fremsendt i henhold til denne forordning er nøjagtige, fuldstændige, konsistente, offentligt tilgængelige, sammenlignelige og gennemsigtige. Medlemsstaterne betegner emissioner med et plustegn (+) og optag med et minustegn (-)."

6) Artikel 6, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Medlemsstaterne regnskabsfører emissioner og optag fra nyplantede arealer og ryddede arealer beregnet som de samlede emissioner og samlede optag for hvert af årene i perioden fra 2021 til 2025.

2. Uanset artikel 5, stk. 3, og senest i 2025 kan en medlemsstat, når arealanvendelse omlægges fra dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer til skovareal, ændre kategoriseringen af sådant et areal fra areal omlagt til skovareal til skovarealer, der bevares som skovarealer, 30 år efter datoen for den pågældende omlægning, såfremt det er behørigt begrundet på baggrund af IPCC-retningslinjerne."

7) Artikel 7, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

- "1. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede dyrkede arealer, der beregnes som emissioner og optag i perioden fra 2021 til 2025 minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede dyrkede arealer i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.
2. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede græsarealer, der beregnes som emissioner og optag i perioden fra 2021 til 2025 minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede græsarealer i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.

3. I perioden fra 2021 til 2025 skal hver medlemsstat, der medtager forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for dens forpligtelse, regnskabsføre emissioner og optag fra forvaltede vådområder, der beregnes som emissioner og optag i de respektive perioder minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede vådområder i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem."

8) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

- "1. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede skovarealer, der beregnes som emissioner og optag i perioden fra 2021 til 2025 minus den værdi, der fås ved at gange den pågældende medlemsstats skovreferenceniveau med fem."

b) Stk. 3 affattes således:

- "3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder et foreslået skovreferenceniveau, senest den 31. december 2018 for perioden fra 2021 til 2025. Den nationale regnskabsplan for skovbrug skal indeholde alle de elementer, der er anført i bilag IV, afsnit B, og offentliggøres, herunder via internettet."

c) Stk. 7-10 affattes således:

- "7. Medlemsstaterne meddeler, om nødvendigt på grundlag af de tekniske vurderinger, der er foretaget i henhold til stk. 6, første afsnit, og i givet fald af de tekniske anbefalinger, der er udstedt i henhold til stk. 6, andet afsnit, deres reviderede foreslåede skovreferenceniveauer til Kommissionen senest den 31. december 2019 for perioden fra 2021 til 2025. Kommissionen offentliggør de foreslåede skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne har meddelt den.
8. Kommissionen vedtager på grundlag af de foreslåede skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne har indgivet, af den tekniske vurdering, der er foretaget i henhold til denne artikels stk. 6 og, såfremt det er relevant, af det reviderede foreslåede skovreferenceniveau, der er indgivet i henhold til denne artikels stk. 7, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag IV med henblik på fastsættelse af, hvilke skovreferenceniveauer der skal anvendes af medlemsstaterne for perioden fra 2021 til 2025.

9. Hvis en medlemsstat ikke indgiver sit skovreferenceniveau til Kommissionen senest på de datoer, der er angivet i denne artikels stk. 3 og i givet fald denne artikels stk. 7, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag IV med henblik på fastsættelse af, hvilket skovreferenceniveau der skal anvendes af den pågældende medlemsstat for perioden fra 2021 til 2025, i lyset af en eventuel teknisk vurdering, der er foretaget i henhold til denne artikels stk. 6.
10. De i stk. 8 og 9 omhandlede delegerede retsakter vedtages senest den 31. oktober 2020 for perioden fra 2021 til 2025."

9) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. I slutningen af perioden fra 2021 til 2025 kan medlemsstaterne udelukke drivhusgasemissioner fra nyplantede arealer og forvaltede skovarealer som følge af naturlige forstyrrelser, og som overstiger de gennemsnitlige emissioner forårsaget af naturlige forstyrrelser i perioden fra 2001 til 2020, fra deres regnskaber, med undtagelse af statistisk stærkt afvigende værdier, ("baggrundsniveau"). Dette baggrundsniveau beregnes i overensstemmelse med denne artikel og bilag VI."

b) I stk. 2, litra b), ændres året "2030" til "2025".

10) Artikel 11, 12 og 13 affattes således:

"Artikel 11

Fleksibilitet og forvaltning

1. En medlemsstat kan anvende:

- a) den generelle fleksibilitet, der er omhandlet i artikel 12, og
- b) fleksibiliteten, der er fastsat i artikel 13 og 13b, for at opfylde forpligtelsen, målet og budgettet i overensstemmelse med artikel 4.

Finland kan, ud over den i første afsnit omhandlede fleksibilitet, anvende yderligere kompensation i henhold til artikel 13a.

2. Hvis en medlemsstat ikke opfylder overvågningskravene fastlagt i artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999, forbyder den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20 i direktiv 2003/87/EF ("den centrale administrator"), midlertidigt, at medlemsstaten overfører i henhold til nærværende forordnings artikel 12, stk. 2, eller anvender fleksibiliteten for forvaltede skovarealer i henhold til nærværende forordnings artikel 13. Kommissionen kan også yde yderligere teknisk støtte til den pågældende medlemsstat.

Artikel 12

Generel fleksibilitet

1. Hvis de samlede emissioner i perioden fra 2021 til 2025 overstiger det samlede optag i en medlemsstat, eller forskellen mellem summen af drivhusgasemissioner og -optag på en medlemsstats område og den forpligtelse, det mål eller det budget, som er fastsat for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, i perioden fra 2026 til 2030 er positiv, og denne medlemsstat har valgt at anvende sin fleksibilitet og har anmodet om at slette årlige emissionstildelinger i henhold til forordning (EU) 2018/842, skal mængden af slettede emissionstildelinger tages i betragtning i forbindelse med medlemsstatens opfyldelse af dens forpligtelse, dens mål eller dens budget, der hver især er fastsat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4.
2. I det omfang de samlede optag i perioden fra 2021 til 2025 overstiger de samlede emissioner i en medlemsstat, eller forskellen mellem summen af drivhusgasemissioner og -optag på en medlemsstats område, og den forpligtelse, det mål eller det budget, som er fastsat for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, i perioden fra 2026 til 2030 er negativ, kan den pågældende medlemsstat efter fratrækning af enhver mængde, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842, overføre den resterende mængde af optag til en anden medlemsstat. Den overførte mængde skal tages i betragtning ved vurderingen af den modtagende medlemsstats opfyldelse af dens forpligtelse, dens mål eller dens budget, der hver især er fastsat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4.

3. For at undgå dobbelttælling skal mængden af nettooptag, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842, trækkes fra den mængde, som den pågældende medlemsstat kan overføre til en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikels stk. 2.
4. Medlemsstaterne bør anvende indtægterne eller den tilsvarende finansielle værdi fra overførsler i henhold til stk. 2 til at håndtere klimaændringer i Unionen eller i tredjelande. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om ethvert tiltag, der træffes i henhold til dette stykke, og offentliggør disse oplysninger i en lettilgængelig form.
5. En eventuel overførsel i henhold til stk. 2 kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og betales af den modtagende medlemsstat, forudsat at dobbelttælling undgås, og at sporbarhed sikres.

Artikel 13

Fleksibilitet for forvaltede skovarealer

1. Hvis de samlede emissioner i perioden fra 2021 til 2025 overstiger det samlede optag i en medlemsstat i de i artikel 2, stk. 1, omhandlede arealopgørelseskategorier, som regnskabsført i overensstemmelse med denne forordning, kan den pågældende medlemsstat anvende fleksibiliteten for forvaltede skovarealer som fastsat i nærværende artikel med henblik på at overholde artikel 4, stk. 1.

2. Hvis resultatet af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede beregning er et positivt tal i perioden fra 2021 til 2025, er den pågældende medlemsstat berettiget til at kompensere for emissioner svarende til resultatet af denne beregning, forudsat at:
- a) medlemsstaten i sin strategi, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2018/1999, har medtaget igangværende eller planlagte konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald forøgelse af dræn og reservoirer fra skove samt oplysninger om virkningerne af sådanne foranstaltninger på relevante miljømæssige mål, herunder bl.a. beskyttelse af biodiversiteten og tilpasning til naturlige forstyrrelser, og
 - b) de samlede emissioner i Unionen ikke overstiger det samlede optag i de i denne forordnings artikel 2, stk. 1, omhandlede arealopgørelseskategorier i perioden fra 2021 til 2025.

Når Kommissionen vurderer, om de samlede emissioner i Unionen overstiger det i dette stykkes første afsnit, litra b), omhandlede samlede optag, sørger den for, at dobbelttælling undgås af medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med udøvelse af den fleksibilitet, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12 og i artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842.

3. Den i stk. 2 omhandlede kompensation må kun omfatte dræn, der er regnskabsført som emissioner i forhold til den pågældende medlemsstats skovreferenceniveau, og må for perioden fra 2021 til 2025 ikke overstige 50 % af den maksimale kompensationsmængde for denne medlemsstat som fastsat i bilag VII.
4. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen dokumentation for virkningerne af naturlige forstyrrelser beregnet i henhold til bilag VI samt de foranstaltninger, de agter at vedtage til forebyggelse eller modvirkning af lignende virkninger i fremtiden med henblik på kompensation for bevarede dræn, der er regnskabsført som emissioner i forhold til dens skovreferenceniveau, op til den fulde kompensationsmængde for perioden fra 2021 til 2030, som er uudnyttet af andre medlemsstater, og som er fastsat i bilag VII. Hvis kravet om kompensation overstiger den tilgængelige mængde af uudnyttet kompensation, fordeles denne uudnyttede kompensation på pro rata-basis mellem de pågældende medlemsstater. Kommissionen offentliggør de beviser, som medlemsstaterne indsender."

11) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 13a

Yderligere kompensation

1. Finland kan kompensere for op til yderligere 5 mio. ton CO₂-ækvivalenter, der er regnskabsført som emissioner i arealopgørelseskategorierne forvaltede skovarealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, i perioden fra 2021 til 2025, forudsat at:
 - a) Finland i sin strategi, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2018/1999, har medtaget igangværende eller planlagte konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald forøgelse af dræn og reservoirer fra skove
 - b) de samlede emissioner i Unionen ikke overstiger det samlede optag i de i denne forordnings artikel 2, stk. 1, omhandlede arealopgørelseskategorier i perioden fra 2021 til 2025.

Når Kommissionen vurderer, om de samlede emissioner i Unionen overstiger det samlede optag omhandlet i første afsnit, litra b), sørger den for, at dobbelttælling undgås af medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med udøvelse af den fleksibilitet, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12 og 13 og i artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842.

2. Den yderligere kompensation er begrænset til:
 - a) den mængde, der overstiger den fleksibilitet for forvaltede skovarealer, der er tilgængelig for Finland i perioden fra 2021 til 2025 i henhold til artikel 13
 - b) de emissioner, der er opstået som følge af tidligere ændringer fra skovarealer til andre arealanvendelseskategorier, som fandt sted senest den 31. december 2017
 - c) det beløb, der er nødvendigt for at overholde artikel 4.
3. Den yderligere kompensation må ikke overføres i henhold til denne forordnings artikel 12 eller artikel 7 i forordning (EU) 2018/842.
4. Eventuel uudnyttet yderligere kompensation af den mængde på 5 mio. ton CO₂-ækvivalenter, der er omhandlet i stk. 1, annulleres.
5. Den centrale administrator gennemfører de operationer, der er nødvendige med henblik på denne artikels stk. 2, litra a), og stk. 3 og 4, i det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 40 i forordning (EU) 2018/1999 ("EU-registret").

Artikel 13b

Arealanvendelsesmekanismen for perioden 2026 til 2030

1. Der oprettes en arealanvendelsesmekanisme svarende til en mængde på op til 178 mio. ton CO₂-ækvivalenter i EU-registret med forbehold af opfyldelsen af Unionens mål omhandlet i artikel 4, stk. 2. Arealanvendelsesmekanismen skal være tilgængelig ud over den i artikel 12 fastsatte fleksibilitet.
2. Hvis forskellen mellem summen af drivhusgasemissioner og -optag på en medlemsstats område og i alle de i artikel 2, stk. 2, litra a)-j), omhandlede arealrapporteringskategorier i perioden fra 2026 til 2030, efter at en medlemsstat har gjort sit yderste for at tage hensyn til eventuelle udtalelser, som Kommissionen har rettet til den i henhold til artikel 13d, og det tilsvarende mål, som er fastsat for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller det budget, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, er positiv, regnskabsført og rapporteret i overensstemmelse med denne forordning, kan den pågældende medlemsstat anvende den i denne artikel fastsatte mekanisme til at opfylde dens mål som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller dens budget, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4.

3. Hvis resultatet af én eller begge beregninger, der er omhandlet i stk. 2, er et positivt tal i perioden fra 2026 til 2030, er medlemsstaten berettiget til at anvende den i denne artikel fastsatte mekanisme til at kompensere for nettoemissioner eller nettooptag eller begge, der er regnskabsført som emissioner i forhold til det mål, som er fastsat for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller i forhold til det budget, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, eller begge, forudsat at:
- a) medlemsstaten i sin ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplan indgivet i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 har medtaget igangværende eller planlagte konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald forøgelse af alle dræn og reservoirer og til at reducere arealernes sårbarhed over for naturlige forstyrrelser
 - b) medlemsstaten har udtømt enhver form for fleksibilitet i henhold til denne forordnings artikel 12, stk. 1
 - c) forskellen i Unionen mellem den årlige sum af alle drivhusgasemissioner og -optag på dens område og i alle de i artikel 2, stk. 2, litra a)-j), omhandlede arealrapporteringskategorier, og EU-målet om et nettooptag på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter er negativ i 2030.

Når Kommissionen vurderer, om den i dette afsnits litra c) omhandlede betingelse er opfyldt i Unionen, medregner den op til 30 %, men ikke over 20 mio. ton CO₂-ækvivalenter, af det uudnyttede overskud til medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, fra perioden fra 2021 til 2025, forudsat at en eller flere medlemsstater forelægger Kommissionen dokumentation for virkningerne af naturlige forstyrrelser i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5. Kommissionen sørger for, at dobbelttælling undgås af medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med udøvelse af den fleksibilitet, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12 og i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) 2018/842.

4. Den i denne artikels stk. 3 omhandlede kompensationsmængde må for perioden fra 2026 til 2030 ikke overstige 50 % af den maksimale kompensationsmængde for denne medlemsstat som fastsat i bilag VII.

5. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen dokumentation for virkningerne af naturlige forstyrrelser beregnet i henhold til bilag VI med henblik på kompensation for nettoemissioner eller nettooptag, eller begge, der er regnskabsført som emissioner i forhold til de mål, som er fastsat for de pågældende medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller i forhold til det budget, der er fastsat for de pågældende medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, op til den fulde kompensationsmængde for perioden fra 2026 til 2030, som er uudnyttet af andre medlemsstater, og som er fastsat i bilag VII. Hvis kravet om kompensation overstiger den tilgængelige mængde af uudnyttet kompensation, fordeles denne uudnyttede kompensation på pro rata-basis mellem de pågældende medlemsstater.
6. Medlemsstaterne er berettigede til at kompensere for de nettoemissioner eller nettooptag, eller begge, der er regnskabsført som emissioner i forhold til de mål, som er fastlagt for de pågældende medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller i forhold til det budget, der er fastsat for de pågældende medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, op til den fulde kompensationsmængde for perioden fra 2021 til 2030, som er uudnyttet af andre medlemsstater, og som er fastsat i bilag VII, efter hensyntagen til artikel 13, stk. 4, og nærværende artikels stk. 5, forudsat at disse medlemsstater:
 - a) har udtømt fleksibiliteten i henhold til artikel 12, stk. 1, og nærværende artikels stk. 3 og 5, og

- b) har forelagt Kommissionen dokumentation for enten:
 - i) den langsigtede virkning af klimaændringer, der medfører overskydende emissioner eller mindre dræn, som er uden for deres kontrol, eller
 - ii) virkningerne af en usædvanlig høj andel af organisk jord i deres forvaltede areal i forhold til EU-gennemsnittet, der medfører overskydende emissioner, forudsat at disse virkninger skyldes arealforvaltningsmetoder, der har fundet sted før ikrafttrædelsen af afgørelse nr. 529/2013/EU
 - c) i deres seneste integrerede nationale energi- og klimaplan indgivet i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 har medtaget konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald forøgelse af alle dræn og reservoirer og til at reducere arealernes sårbarhed over for økosystemforstyrrelser, der forårsages af klimaændringer.
7. Den i stk. 6 omhandlede kompensationsmængde må ikke overstige 50 mio. ton CO₂-ækvivalenter for Unionen som helhed. Hvis kravet om kompensation overstiger den maksimale tilgængelige kompensationsmængde, fordeles denne kompensation på pro rata-basis mellem de pågældende medlemsstater.

8. Den i stk. 6, litra b), nr. i), omhandlede dokumentation skal omfatte en kvantitativ vurdering af virkningerne på nettoemissioner eller nettooptag med hensyn til mio. ton CO₂-ækvivalenter for det berørte område og skal være baseret på sammenlignelige og pålidelige kvantitative indikatorer, geografiske data og den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation. Disse indekser og data og denne dokumentation skal være baseret på observerede ændringer, der som minimum dækker perioden 2001 til 2025, og på videnskabeligt gennemgåede fremskrivninger og observationer for perioden 2026 til 2030. Disse indekser og data og denne dokumentation skal afspejle baggrundsændringer på mellemlang eller lang sigt af de klimatiske forhold, der er relevante for LULUCF-sektoren, såsom tørke, middeltemperaturer, middelnedbør, dage med frost og varigheden af meteorologisk tørke eller tørke i jordbunden.
9. Den i stk. 6, litra b), nr. ii), omhandlede dokumentation skal omfatte en begrundelse for, at andelen af organisk jord på forvaltede arealer for den pågældende medlemsstat overstiger EU-gennemsnittet for året 2030. Dokumentationen skal omfatte en kvantitativ analyse i mio. ton CO₂-ækvivalenter af de rapporterede emissioner, som skyldes følgevirkningerne for forvaltet organisk jord, baseret på reviderede observationer for perioden 2026-2030, sammenlignelige og pålidelige geografiske data og den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, navnlig om lignende lokaliteter i den pågældende medlemsstat. Dokumentationen skal også ledsages af en beskrivelse af de gældende gennemførte politiske foranstaltninger, som minimerer de negative virkninger af følgevirkninger for forvaltet organisk jord.

10. Senest den ... [12 måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden] fastsætter Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter strukturen, formatet, tekniske enkeltheder og processer for forelæggelse af den i denne artikels stk. 6, litra b), omhandlede dokumentation. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16a.
11. Kommissionen offentliggør den dokumentation, som medlemsstaterne indsender, og som er omhandlet i stk. 6, litra b), og kan anmode en medlemsstat om at fremlægge yderligere dokumentation, hvis den efter at have kontrolleret oplysningerne fra medlemsstaten mener, at oplysningerne er utilstrækkeligt begrundet eller uforholdsmæssige.

Artikel 13c

Forvaltning

Hvis Kommissionen som følge af den samlede revision, der skal foretages i 2032, finder, at budgettet for 2026-2029, jf. artikel 4, stk. 4, under hensyntagen til den fleksibilitet, der er anvendt i henhold til artikel 12 og 13b, ikke er opfyldt, lægges en mængde svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasemissioner ganget med en faktor på 1,08 til det tal for nettodrivhusgasemissioner, som den pågældende medlemsstat har indberettet i 2030, i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15.

Artikel 13d

Korrigerende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2018/1999 finder, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at nå sit mål, der er fastsat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4, stk. 3, under hensyntagen til det forløb og det budget, der er fastsat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4, stk. 4, samt fleksibiliteten i henhold til nærværende forordning, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:
 - a) en detaljeret redegørelse for, hvorfor den ikke gør tilstrækkelige fremskridt
 - b) en vurdering af, hvordan EU-finansieringen har støttet dens bestræbelser på at opfylde dens mål og overholde dens budget, og hvordan den agter at anvende en sådan finansiering til at gøre fremskridt med at opfylde dens mål og overholde dens budget
 - c) yderligere foranstaltninger, der supplerer den pågældende medlemsstats integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til forordning (EU) 2018/1999 eller styrker dens gennemførelse, og som den vil gennemføre for at opfylde det mål, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller overholde det budget, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, ved hjælp af nationale politikker og foranstaltninger og gennemførelsen af EU-tiltag, ledsaget af en udførlig vurdering, der underbygges af kvantitative data, hvis sådanne foreligger, af det planlagte nettooptag af drivhusgasser som følge af disse foranstaltninger

- d) en stram tidsplan for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, som gør det muligt at foretage en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

Hvis en medlemsstat har oprettet et nationalt klimarådgivningsorgan, kan den søge rådgivning hos dette organ for at identificere de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i litra c).

2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.
3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sin korrigerende handlingsplan i overensstemmelse hermed. Hvis den berørte medlemsstat ikke følger en udtalelse eller en væsentlig del deraf, skal denne medlemsstat give Kommissionen en begrundelse.
4. Hver medlemsstat offentliggør sin korrigerende handlingsplan, jf. stk. 1, og enhver begrundelse, jf. stk. 3. Kommissionen offentliggør sin udtalelse, jf. stk. 3."

12) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Senest den 15. marts 2027 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 15. marts 2032 for perioden fra 2026 til 2030 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om overholdelsen, der er baseret på årlige datasæt, og som indeholder balancen for de samlede emissioner og det samlede optag for den relevante periode for hver arealopgørelseskategori, der er angivet i artikel 2, stk. 1, litra a)-f), for perioden fra 2021 til 2025 og i artikel 2, stk. 2, litra a)-j), for perioden fra 2026 til 2030, under anvendelse af regnskabsreglerne i denne forordning.

Rapporten om overholdelse skal indeholde en vurdering af:

a) politikker og foranstaltninger vedrørende mulige trade-offs, herunder som minimum med andre EU-miljømål og -strategier, såsom dem, der er fastlagt i det 8. miljøhandlingsprogram i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591*, i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og i Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2018 om en bæredygtig europæisk bioøkonomi: større økonomisk, social og miljømæssig sammenhæng

- b) hvordan medlemsstaterne har taget hensyn til princippet om "ikke at gøre væsentlig skade", når de vedtager deres politikker og foranstaltninger med henblik på at opfylde deres mål fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller overholde deres budget fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i det omfang, det er relevant
- c) synergierne mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, herunder politikker og foranstaltninger til at reducere arealernes sårbarhed over for naturlige forstyrrelser og klimaet
- d) synergier mellem modvirkning af klimaændringer og biodiversitet.

Rapporten om overholdelsen skal også indeholde, såfremt det er relevant, detaljerede oplysninger vedrørende hensigten om at anvende den i artikel 11 omhandlede fleksibilitet og de tilknyttede mængder eller om anvendelsen af en sådan fleksibilitet og de tilknyttede mængder. Medlemsstaterne offentliggør rapporterne om overholdelse i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) 2018/1999.

* Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22)."

b) Følgende stykker indsættes:

- "1a. De drivhusgasopgørelsesdata, som hver medlemsstat indsender, og som er valideret i henhold til artikel 38 i forordning (EU) 2018/1999, kan underlægges en metodologisk justering fra Kommissionens side, hvis der er sket en ændring af den metode, som medlemsstaterne har anvendt. Disse metodologiske justeringer, som gennemføres med henblik på vurderingen af overholdelsen af Unionens 2030-mål, påvirker imidlertid ikke værdien af nettooptagene på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som en sum af værdierne af nettooptag af drivhusgasser, i kiloton CO₂-ækvivalenter, i 2030 for medlemsstaterne i kolonne D i bilag IIa eller målene i kolonne C i nævnte bilag.
- 1b. De medlemsstater, der tilkendegiver, at de agter at anvende den i artikel 13b, stk. 6, omhandlede fleksibilitet skal i særlige afsnit i rapporten beskrive de foranstaltninger, de har truffet for at modvirke eller bremse de virkninger, der er nævnt i artikel 13b, stk. 6, litra b), samt de observerede og forventede virkninger af disse foranstaltninger.

- 1c. Kommissionen foretager en omfattende gennemgang af rapporterne om overholdelse, fremlagt i medfør af denne artikels stk. 1, med henblik på at vurdere overholdelsen af artikel 4.

Sideløbende med denne omfattende gennemgang vurderer Kommissionen, hvordan princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" er blevet taget i betragtning i henhold til stk. 1, litra b). I den forbindelse udsteder Kommissionen forud for sin første vurdering retningslinjer for anvendelsen af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" med henblik på denne forordning."

13) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

- "1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning for at fastsætte regler for registrering og korrekt udførelse af følgende handlinger i EU-registret:
- a) registrering af mængden af emissioner og optag for hver arealopgørelses- og rapporteringskategori i hver medlemsstat
 - b) gennemførelse af eventuelle metodologiske justeringer, der gennemføres i henhold til artikel 14, stk. 1a
 - c) udøvelse af den i artikel 12, 13, 13a og 13b omhandlede fleksibilitet, og
 - d) vurdering af overensstemmelseskontrol i henhold til artikel 13c."

14) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 16a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 44, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1999. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011*.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13)."

15) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

Revision

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a.:
 - a) den internationale udvikling
 - b) bestræbelserne på at nå de langsigtede mål i Parisaftalen og
 - c) EU-retten, herunder om naturgenopretning.

På grundlag af konklusionerne i den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 14, stk. 3, og resultaterne af den vurdering, der foretages i henhold til artikel 13, stk. 2, litra b), eller på grundlag af den verifikation, der foretages i henhold til artikel 37, stk. 4a, i forordning (EU) 2018/1999, fremsætter Kommissionen, når det er relevant, forslag for at sikre, at integriteten af Unionens overordnede mål for nettooptaget af drivhusgasser i 2030, der er fastlagt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4, stk. 2, og målets bidrag til målene i Parisaftalen respekteres.

2. Kommissionen forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning senest seks måneder efter den første globale statusopgørelse som aftalt i henhold til artikel 14 i Parisaftalen. Rapporten baseres på de seneste tilgængelige data, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til forordning (EU) 2018/1999 og artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119*. I lyset af den nødvendige forøgelse af drivhusgasemissionsreduktioner og -optag i Unionen og forfølgelsen af en socialt retfærdig omstilling og med hensyn til behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger skal rapporten, hvor det er relevant, indeholde følgende:
- a) en vurdering af indvirkningen af den i artikel 11 omhandlede fleksibilitet
 - b) en vurdering af nærværende forordnings bidrag til det klimaneutralitetsmål og de mellemliggende klimamål, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119
 - c) en vurdering af nærværende forordnings bidrag til målene i Parisaftalen
 - d) en vurdering af de sociale og arbejdsmarkedsrelaterede virkninger, herunder på ligestilling og arbejdsvilkår, i medlemsstaterne på både nationalt og regionalt plan, som forpligtelserne i henhold til nærværende forordning har inden for de enkelte arealkategorier og -sektorer, der er omhandlet i artikel 2

- e) en vurdering af de fremskridt, der er gjort på internationalt plan med hensyn til reglerne i Parisaftalens artikel 6, stk. 2, og artikel 6, stk. 4, og, hvor det er relevant, forslag til ændring af nærværende forordning, navnlig for at undgå dobbelttælling og anvende tilsvarende justeringer
- f) en vurdering af de nuværende tendenser og fremtidige fremskrivninger vedrørende emissioner og optag af drivhusgasser fra dyrkede arealer, græsarealer og vådområder og reguleringsmæssige valgmuligheder for at sikre, at disse tendenser og fremskrivninger er forenelige med målet om at opnå langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne i alle økonomiens sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet og Unionens mellemliggende klimamål, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119
- g) de nuværende tendenser og fremtidige fremskrivninger vedrørende drivhusgasemissioner fra følgende rapporteringskategorier og reguleringsmæssige valgmuligheder for at sikre, at disse tendenser og fremskrivninger er forenelige med målet om at opnå langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne i alle økonomiens sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet og Unionens mellemliggende klimamål, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119:
 - i) tarmgæring
 - ii) håndtering af husdyrgødning

- iii) risdyrkning
- iv) landbrugsjord
- v) foreskreven afbrænding af savanner
- vi) markafbrænding af rester af landbrugsafgrøder
- vii) kalktilførsel
- viii) udbringning af urin
- ix) anden kulstofholdig gødning
- x) andet.

Rapporten skal, hvor det er relevant, tage hensyn til virkningerne af skovenes aldersstruktur, herunder når disse virkninger er forbundet med specifikke krigstids- eller efterkrigsomstændigheder, på en videnskabeligt robust, pålidelig og gennemsigtig måde og med henblik på at sikre skovenes modstandsdygtighed og tilpasningsevne på lang sigt.

Rapporten kan også efter vedtagelsen af en hensigtsmæssig videnskabeligt baseret rapporteringsmetode og på grundlag af fremskridt i rapporteringen og de seneste tilgængelige videnskabelige oplysninger vurdere gennemførligheden af analyser og virkningen af rapportering af drivhusgasemissioner og -optag fra yderligere sektorer såsom hav- og ferskvandsmiljøer samt relevante reguleringsmæssige valgmuligheder.

Efter rapporten og under hensyntagen til vigtigheden af, at hver sektor yder et rimeligt bidrag til Unionens mål om klimaneutralitet og Unionens mellemliggende klimamål i henhold til forordning (EU) 2021/1119, forelægger Kommissionen lovgivningsmæssige forslag, når det er relevant. I disse forslag kan navnlig fastsættes Unionens og medlemsstaternes mål for drivhusgasemissioner og -optag under behørig hensyntagen til eventuelle underskud, som de enkelte medlemsstater kan have akkumuleret inden 2030.

Det Europæiske Videnskabelige Rådgivende Organ om Klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009** ("det rådgivende organ"), kan på eget initiativ yde videnskabelig rådgivning eller udsende rapporter om Unionens foranstaltninger, klimamål, årlige niveauer for emissioner og optag og fleksibilitet i henhold til nærværende forordning. Kommissionen tager hensyn til det rådgivende organs relevant rådgivning og relevante rapporter, navnlig for så vidt angår fremtidige foranstaltninger, som tager sigte på yderligere emissionsreduktioner og forøgelse af optag i de delsektorer, der er omfattet af nærværende forordning.

3. Senest 12 måneder efter ikrafttrædelsen af en lovgivningsmæssig retsakt om en EU-lovramme for certificering af kulstofoptag forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de mulige fordele og trade-offs ved at medtage kulstoflagringsprodukter med lang levetid, der kommer fra bæredygtige kilder, og som har en positiv kulstofbindende nettoeffekt, i denne forordnings anvendelsesområde. Rapporten skal indeholde en vurdering af, hvordan der kan tages hensyn til direkte og indirekte emissioner og optag af drivhusgasser i forbindelse med disse produkter, såsom dem, som hidrører fra ændringer i arealanvendelsen og deraf følgende risiko for lækage af relaterede emissioner, samt mulige fordele og trade-offs med andre EU-miljømål, navnlig biodiversitetsmål. Hvis det er relevant, kan rapporten indeholde overvejelser om en proces for medtagelse af bæredygtige kulstoflagringsprodukter i denne forordnings anvendelsesområde på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens andre miljømål samt IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen. Kommissionens rapport kan, hvis det er relevant, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning i overensstemmelse hermed.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13)."

- 16) Bilag I ændres som angivet i bilag I til denne ændringsforordning.
- 17) Bilag II ændres som angivet i bilag II til denne ændringsforordning.
- 18) I bilag III udgår oplysningerne om Det Forenede Kongerige.
- 19) Teksten i bilag III til denne ændringsforordning indsættes som bilag IIa.
- 20) I bilag IV, afsnit C, udgår oplysningerne om Det Forenede Kongerige.
- 21) Bilag VI ændres som angivet i bilag IV til denne ændringsforordning.
- 22) I bilag VII udgår oplysningerne om Det Forenede Kongerige.

Artikel 2

I forordning (EU) 2018/1999 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

"63) "geografisk informationssystem": et computersystem, der er i stand til at opsamle, lagre, analysere og vise geografisk baserede oplysninger

64) "geospatial støtteansøgning": et elektronisk ansøgningsskema, der omfatter en IT-applikation baseret på et geografisk informationssystem, der giver støttemodtagerne mulighed for geografisk anmeldelse af bedriftens landbrugsparceller og ikke-landbrugsmæssige arealer, som der ansøges om betaling for."

2) Artikel 4, litra a), nr. 1), nr. ii), affattes således:

"ii) medlemsstatens forpligtelser og nationale mål for nettooptag af drivhusgasser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/841".

3) I artikel 9, stk. 2, tilføjes følgende litra:

"e) sammenhæng mellem relevante finansieringsforanstaltninger, herunder den relevante andel af indtægterne fra auktioneringen af EU ETS-kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF, der anvendes til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, EU-støtte og anvendelsen af EU-fonde såsom instrumenter under den fælles landbrugspolitik, politikker og foranstaltninger med hensyn til opfyldelsen af medlemsstaternes forpligtelser, mål og budgetter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) 2018/841."

4) i artikel 26, stk. 6, tilføjes følgende litra:

"c) ændre bilag V, del 3, for at ajourføre listen over kategorier i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning."

5) I artikel 37 indsættes følgende stykke:

"4a. Hvis Kommissionen under den første kontrol i henhold til denne artikels stk. 4 konstaterer en forskel mellem det årlige gennemsnit af nettooptag i de i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2018/841 anførte år, som en medlemsstat har rapporteret i 2020 og 2023, eller den efterfølgende indsendelse af drivhusgasopgørelsen, der er større end 500 kiloton CO₂-ækvivalenter, verificerer Kommissionen:

- a) de rapporterede oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed, og
- b) at LULUCF-regnskaber føres på en måde, der er i overensstemmelse med UNFCCC's vejledninger eller EU-regler.

Kommissionen offentliggør resultaterne af denne verifikation."

6) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. I 2025 foretager Kommissionen en samlet revision af de nationale opgørelsesdata, som medlemsstaterne indsender i henhold til denne forordnings artikel 26, stk. 4, med henblik på at fastsætte de årlige mål for medlemsstaternes nettoreduktion af drivhusgasemissionerne i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2018/841 og med henblik på at fastsætte medlemsstaternes årlige emissionstildelinger i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2018/842."

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

"Den i stk. 1 og 1a omhandlede samlede revision omfatter:"

c) Stk. 4 affattes således:

"4. "Når Kommissionen har foretaget den samlede revision, jf. denne artikels stk. 1, beregner den ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den samlede emissionsmængde for de relevante år i henhold til de korrigerede opgørelsesdata for hver medlemsstat opdelt efter emissionsdata af relevans for artikel 9 i forordning (EU) 2018/842 og emissionsdata som omhandlet i nærværende forordnings bilag V, del 1, litra c), tillige med de samlede emissioner og optag af relevans for artikel 4 i forordning (EU) 2018/841."

7) Bilag V ændres som angivet i bilag V til denne ændringsforordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

I bilag I til forordning (EU) 2018/841 affattes afsnit B således:

"B. Kulstofpuljer omhandlet i artikel 5, stk. 4:

- a) levende biomasse
 - b) førne¹
 - c) dødt ved¹
 - d) dødt organisk materiale²
 - e) mineraljord
 - f) organisk jord
 - g) høstede træprodukter i arealopgørelseskategorierne for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer."
-

¹ Gælder kun for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer.

² Gælder kun for ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer og forvaltede vådområder.

BILAG II

I bilag II til forordning (EU) 2018/841 foretages følgende ændringer:

- 1) Oplysningerne for Spanien, Slovenien og Finland erstattes af følgende:

"Medlemsstat	Areal (ha)	Trækronedækningsgrad (%)	Træhøjde (m)
Spanien	1,0	20 Fra indberetningen af drivhusgasopgørelsen i 2028 og fremefter: 10	3
Slovenien	0,25	10	5
Finland	0,25	10	5"

- 2) Oplysningerne om Det Forenede Kongerige udgår.
-

BILAG III

"BILAG IIa

EU-målet (kolonne D), de gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018 (kolonne B) og medlemsstaternes nationale mål (kolonne C), jf. artikel 4, stk. 3, som skal nås senest i 2030

A	B	C	D
Medlemsstat	De gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018 (kiloton CO ₂ -ækvivalenter), 2020-indberetning	Medlemsstaternes mål, 2030 (kiloton CO ₂ -ækvivalenter)	Værdi af nettooptag af drivhusgasser (kiloton CO ₂ -ækvivalenter) i 2030, 2020-indberetning (kolonne B+C)
Belgien	-1 032	-320	-1 352
Bulgarien	-8 554	-1 163	-9 718
Tjekkiet	-401	-827	-1 228
Danmark	5 779	-441	5 338
Tyskland	-27 089	-3 751	-30 840
Estland	-2 112	-434	-2 545
Irland	4 354	-626	3 728
Grækenland	-3 219	-1 154	-4 373
Spanien	-38 326	-5 309	-43 635
Frankrig	-27 353	-6 693	-34 046
Kroatien	-4 933	-593	-5 527
Italien	-32 599	-3 158	-35 758

A	B	C	D
Medlemsstat	De gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018 (kiloton CO ₂ -ækvivalenter), 2020-indberetning	Medlemsstaternes mål, 2030 (kiloton CO ₂ -ækvivalenter)	Værdi af nettooptag af drivhusgasser (kiloton CO ₂ -ækvivalenter) i 2030, 2020-indberetning (kolonne B+C)
Cypern	-289	-63	-352
Letland	-6	-639	-644
Litauen	-3 972	-661	-4 633
Luxembourg	-376	-27	-403
Ungarn	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Nederlandene	4 958	-435	4 523
Østrig	-4 771	-879	-5 650
Polen	-34 820	-3 278	-38 098
Portugal	-390	-968	-1 358
Rumænien	-23 285	-2 380	-25 665
Slovenien	67	-212	-146
Slovakiet	-6 317	-504	-6 821
Finland	-14 865	-2 889	-17 754
Sverige	-43 366	-3 955	-47 321
EU-27/Unionen	-267 704	-42 296	-310 000

".

BILAG IV

I bilag VI til forordning (EU) 2018/841 foretages følgende ændringer:

a) I punkt 1 erstattes litra c) af følgende:

"c) vurderingerne af de samlede årlige emissioner for typer af naturlige forstyrrelser for perioden fra 2001 til 2020, opført efter arealopgørelseskategori i perioden fra 2021 til 2025 og arealopgørelseskategori i perioden fra 2026 til 2030".

b) Punkt 3 affattes således:

"3. Efter beregning af baggrundsniveauet i henhold til punkt 2 i dette bilag kan den mængde emissioner, som overstiger baggrundsniveauet, blive undtaget i overensstemmelse med artikel 10, hvis emissionerne i et særligt år i perioderne fra 2021 til 2025 for arealopgørelseskategorier for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer som fastlagt i artikel 2, stk. 1, overstiger baggrundsniveauet plus en margin. Margenen skal være lig med et sandsynlighedsniveau på 95 %."

c) Punkt 4 affattes således:

"4. Følgende emissioner udelukkes ikke i forbindelse med anvendelsen af artikel 10:

a) emissioner, der skyldes høst og efterskovningsaktiviteter, der fandt sted på arealer, og som fandt sted efter, at der var forekommet naturlige forstyrrelser

- b) emissioner, der stammer fra kontrolleret afbrænding, der fandt sted på landarealer i et hvilket som helst år i perioden fra 2021 til 2025
 - c) emissioner på arealer, hvor rydning er foretaget, efter at der forekom naturlige forstyrrelser."
- d) I punkt 5 foretages følgende ændringer:
- i) litra a) udgår
 - ii) litra b) og c) affattes således:
 - "b) bevis for, at ingen rydning har fundet sted i den resterende del af perioden fra 2021 til 2025 på arealer, der var påvirket af naturlige forstyrrelser, og for hvilke emissioner ikke er medtaget i regnskabet
 - c) en beskrivelse af verificerbare metoder og kriterier, der anvendes til at identificere rydning på disse arealer i de efterfølgende år af perioden fra 2021 til 2025"
 - iii) litra d) og e) udgår.

e) Følgende punkt tilføjes:

"6. Oplysningskravene i henhold til artikel 10, stk. 2, og artikel 13 og 13b omfatter følgende:

- a) identifikation af alle arealer, der var påvirket af naturlige forstyrrelser i det bestemte år, inklusive deres geografiske beliggenhed, perioden og type af naturlige forstyrrelser
 - b) hvor det er muligt, en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at forebygge eller begrænse virkningerne af disse naturlige forstyrrelser
 - c) hvor det er muligt, en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at genoprette de landarealer, der blev berørt af de naturlige forstyrrelser."
-

BILAG V

Del 3 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999 affattes således:

"Del 3

Metoder til overvågning og rapportering i LULUCF-sektoren

Med hensyn til overvågning og rapportering i LULUCF-sektoren anvender medlemsstaterne geografiske data over omlægning af arealanvendelse i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser. Kommissionen yder passende støtte og bistand til medlemsstaterne for at sikre de indsamlede datas ensartethed og gennemsigtighed. Medlemsstaterne opfordres til at undersøge synergier og muligheder for at slå rapporteringen sammen med andre relevante politikområder og stræbe efter drivhusgasopgørelser, der muliggør interoperabilitet med relevante elektroniske databaser og geografiske informationssystemer, herunder:

- a) et system til overvågning af arealanvendelsesenheder i områder med stort kulstoflager som omhandlet i artikel 29, stk. 4, i direktiv (EU) 2018/2001
- b) et system til overvågning af beskyttede arealudnyttelsesenheder, der omfatter arealer, der er omfattet af en eller flere af følgende kategorier:
 - arealer med høj biodiversitetsværdi som omhandlet i artikel 29, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001

- lokaliteter af fællesskabsbetydning vedtaget og særlige bevaringsområder udpeget i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets direktiv 92/43/EØF* og arealenheder uden for disse, som er omfattet af beskyttelsesforanstaltninger og bevaringsforanstaltninger i henhold til nævnte direktivs artikel 6, stk. 1 og 2, med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningerne for lokaliteterne
- yngle- og rasteområder for de arter, der er opført i bilag IV til direktiv 92/43/EØF, som er omfattet af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til nævnte direktivs artikel 12
- de naturtyper, der er nævnt i bilag I til direktiv 92/43/EØF, og naturtyperne for de arter, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/43/EØF, som findes uden for lokaliteter af fællesskabsbetydning eller særlige bevaringsområder, og som bidrager til opnåelsen af en gunstig bevaringsstatus for disse naturtyper og arter i henhold til nævnte direktivs artikel 2, eller som kan gøres til genstand for forebyggende og afhjælpende foranstaltninger i henhold til direktiv 2004/35/EF**
- særligt beskyttede områder klassificeret i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF*** og arealenheder uden for disse områder, som er omfattet af beskyttelsesforanstaltninger og bevaringsforanstaltninger i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/147/EF og artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningerne for lokaliteterne

- arealenheder, der er omfattet af foranstaltninger til beskyttelse af fugle, hvis status er rapporteret som truet i henhold til artikel 12 i direktiv 2009/147/EF, med henblik på at opfylde kravet i nævnte direktivs artikel 4, stk. 4, andet punktum, om at bestræbe sig på at undgå forurening eller forringelse af levesteder eller opfylde kravet i nævnte direktivs artikel 3 om at beskytte og opretholde tilstrækkeligt forskelligartede og vidtstrakte levesteder for fuglearter
- andre naturtyper, som medlemsstaten udpeger med henblik på samme formål som dem, der er fastsat i direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF
- arealenheder, som er omfattet af foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte og sikre, at den økologiske tilstand for de overfladevandområder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF****, ikke forringes
- naturlige flodsletter eller områder, der kan virke som overløb ved oversvømmelser, som er beskyttet af medlemsstaterne i forbindelse med styring af risikoen for oversvømmelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF*****
- de beskyttede områder, der er udpeget af medlemsstaterne med henblik på at nå målene for beskyttede områder

- c) et system til overvågning af arealudnyttelsesenheder, der er omfattet af bevaringsforanstaltninger, der defineres som arealer, der er omfattet af en eller flere af følgende kategorier:
- lokaliteter af fællesskabsbetydning, særlige bevaringsområder og særligt beskyttede områder, jf. litra b), sammen med de arealenheder uden for disse, der er udpeget som områder med behov for genopretning eller kompensationsforanstaltninger med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningerne
 - naturtyper for vilde fuglearter, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2009/147/EF eller opført i bilag I hertil, som findes uden for særligt beskyttede områder, og som er udpeget som områder med behov for genopretningsforanstaltninger med henblik på direktiv 2009/147/EF
 - de naturtyper, der er opført i bilag I til direktiv 92/43/EØF, og de naturtyper for de arter, der er opført i bilag II hertil, uden for lokaliteter af fællesskabsbetydning eller særlige bevaringsområder, og som er udpeget som områder med behov for genopretningsforanstaltninger med henblik på at opnå en gunstig bevaringsstatus i henhold til direktiv 92/43/EØF, eller som er udpeget som områder med behov for afhjælpende foranstaltninger med henblik på artikel 6 i direktiv 2004/35/EF
 - områder, der er udpeget som områder med behov for genopretning, eller som er omfattet af foranstaltninger, der skal sikre, at de ikke forringes, i henhold til en naturgenopretningsplan, der finder anvendelse i en medlemsstat

- arealenheder, der er omfattet af foranstaltninger, som er nødvendige for at genoprette en god økologisk tilstand for de overfladevandområder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. iii), i direktiv 2000/60/EF, eller foranstaltninger, der er nødvendige for at genoprette sådanne områder til høj økologisk tilstand, hvis det er krævet ved lov
- arealenheder, der er omfattet af foranstaltninger til genskabelse og genopretning af vådområder som omhandlet i del B, nr. vii), i bilag VI til direktiv 2000/60/EF
- områder med behov for genopretning af økosystemer med henblik på at opnå en god tilstand for økosystemerne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852*****

d) et system til overvågning af følgende arealanvendelsesenheder med høj klimarisiko:

- områder, der er genstand for kompensation i henhold til artikel 13b, stk. 5 og 6, i forordning (EU) 2018/841
- områder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2007/60/EF
- områder, der er udpeget i en medlemsstats nationale tilpasningsstrategi, som områder med høje natur- og menneskeskabte risici, som er genstand for foranstaltninger til forebyggelse af klimarelaterede katastroferisici

e) et system til overvågning af jordens kulstoflagre ved hjælp af bl.a. årlige datasæt fra den statistiske undersøgelse af arealanvendelse/arealdække (LUCAS).

Drivhusgasopgørelsen skal gøre det muligt at udveksle og integrere data mellem de elektroniske databaser og de geografiske informationssystemer for at lette sammenligneligheden heraf og den offentlige adgang hertil.

For perioden 2021-2025 skal medlemsstaterne som minimum benytte niveau 1-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser, undtagen ved en kulstofpulje, der tegner sig for mindst 25 % af emissioner eller optag i en kilde- eller drænkategori, som er prioriteret i en medlemsstats nationale opgørelsessystem, fordi dens estimat har en betydelig indflydelse på et lands samlede opgørelse af drivhusgasser, hvad angår det absolutte niveau af emissioner og optag, udviklingen i emissioner og optag eller usikkerheden i emissioner og optag i arealanvendelseskategorierne, i hvilket tilfælde som minimum niveau 2-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser benyttes.

Fra indberetningen af drivhusgasopgørelsen i 2028 og fremefter benytter medlemsstaterne som minimum niveau 2-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser, mens medlemsstaterne så tidligt som muligt og fra indberetningen af drivhusgasopgørelsen i senest 2030 og fremefter for alle estimer af emissioner og optag til en kulstofpulje i områder med stort kulstoflager, jf. litra a), områder med arealanvendelsesenheder, der er beskyttet eller under genopretning, jf. litra b) og c), og områder med arealanvendelsesenheder, der er sårbare over for fremtidige klimaændringer, jf. litra d), skal benytte niveau 3-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Uanset foregående afsnit skal medlemsstaterne, hvis arealet i en individuel kategori, der er anført i litra a)-d), udgør mindre end 1 % af det forvaltede areal, som medlemsstaten har indberettet, som minimum anvende niveau 2-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

-
- * Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).
 - ** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).
 - *** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).
 - **** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).
 - ***** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).
 - ***** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13)."
-